

РЕШЕНИЕ

№ 1705

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Димитър К. Демирев
Евгени Ст. Станоев

при участието на секретаря Йорданка В. П.
като разгледа докладваното от Димитър К. Демирев Въззивно гражданско дело № 20241100507519 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 20172468/16.08.2021г., постановено по гр.д. № 78279/18 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 52 състав, са уважени предявените от „Юнимедика“ ЕАД срещу „Университетска специализирана болница по активно лечение по онкология“ ЕООД осъдителни иски с правна квалификация чл.327, ал.1 ТЗ вр. чл.79 ЗЗД, като ответникът е осъден да плати сумата от 3370.56лв, представляваща дължима продажна цена по Договор № Д4-44/21.06.2016г., по който е издадена Фактура № 0000024373/25.07.2016г. за доставени стоки, заедно със законната лихва от 12.12.2018г. до изплащане на вземането, както и сумата от 758.36лв., представляваща мораторна лихва, така и ответникът е осъден да плати разноски в размер на 1104.82лв.

Производството е образувано по въззивна жалба вх. № 25148356/07.10.2021г., подадена от ответника, с която се обжалва решението изцяло. Въззивникът навежда оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, поради съществени нарушения на съдопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Счита, че неправилно е прието, че ищецът реално доставил стоките и били приети от

ответника, като от заключението на ССЧЕ се установява, че стоките не били доставени, не били приети и не били заприходени, нито в дружеството били налични оригинали на фактури, приемо-предавателни протоколи или други документи, изискуеми по чл.5, б. „в“ от Договор № Д 4-44/2016г., поради което не възникнало насрещно задължение за плащане. Счита, че първата инстанция е следвало да постанови решение съобразно договореното, конкретно чл.5 от договора, изискващ плащанията да се извършват в срок от 60 дни след предаване на стоките и представяне на описани документи (оригинална фактура, подписана и одобрена от представител на ответника; приемателно-предавателен протокол, подписан от представители на страните; сертификати и т.н.), каквито не били представени като доказателства по делото, от което неточно изпълнение освобождавало ответника от изпълнение. Претендира разноски.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК не е постъпил отговор. В проведеното открито с.з. процесуалният представител на ответника оспорва въззивната жалба, не претендира разноски.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт:

Въззивният съд съгласно чл. 269 ГПК е ограничен от посоченото в жалбата, когато са наведени твърдения за допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд, водещи до неправилност на решението, а съгласно Тълкувателно решение № 1/2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. ОСГТК на ВКС в рамките на въззивната проверка съдът служебно изследва въпросите; 1) дали е приложена правилно императивна материалноправна норма, 2) както и за интереса на определени страни по делото. Съдът служебно следи за валидността на решението в цялост, а за пороци водещи до недопустимост само в обжалваната част на решението.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По основателността на иска:

Предмет на въззивното производство е твърдяното от ищеца материално субективно притезателно право с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД

вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ за заплащане на сумата от 3370.56лв., представляваща обща стойност на дължима и неплатена цена за продажба на стоки, ведно със законната лихва от исковата молба до изплащане на вземането, както и сумата от 758.36лв. мораторна лихва.

Уважаването на предявения от „Юнимедика“ ЕАД иск с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ е предпоставено от установяване на следните обстоятелства: 1) наличие на сключен между страните действителен договор за покупко-продажба на посочените във 00000243/25.07.2016г. стоки, при отправена заявка и при условията на Договор № Д4-44/21.06.2016г.; 2) изпълнение от страна на ищеца-продавач на произтичащите от договора задължения - предаване в собственост на ответника на продуктите; 3) неизпълнение от страна на ответника-купувач на задължението за заплащане на уговорената цена. В тежест на ищеца е да докаже сключването на договора и изпълнение на задължението си за предоставяне на стоките. Доколкото ответникът не твърди да е извършил плащане по процесната фактура, същият не следва да доказва това обстоятелство.

Не се спори, че между страните е сключен Договор № Д4-44/21.06.2016г. за възлагане на обществена поръчка за доставка на медицински консумативи за нуждите на болницата (ответник). Същият е приет кат писмено доказателство, като се установява, че е с предмет периодични доставки на медицински консуматив /стоки/ по спецификация (приложение № 1 неразделна част от договора), като конкретните доставки в рамките на предмета на договора било договорено да се извършва въз основа на писмени заявки, като предложенията за изпълнение на поръчката били неразделна част от договора и условията им се считат по право условия на договора, доколкото не е уговорено друго. В чл.2 е определена обща стойност на договора, като съгласно чл.5 е договорено, че плащанията на доставени стоки се извършва чрез банков превод по посочена банкова сметка в 60 дн срок след предаване на стоките и предаване на документи: а/оригинална фактура, издадена от продавача, подписана и одобрена от представител на купувача, в която се посочва номер и дата на договора; б/ приемателно-предавателен протокол, подписан от страните; в/ сертификати, разрешения и инструкции за правилното съхранение и ползване на стоките. В чл.6 е договорено, че доставките на стоките /предмет на договора/ се извършват от продавача въз

основа на писмена заявка, в срок до 3 р.д. от получаване на заявката, а при спешна необходимост – до 4ч., като в заявката се описват индивидуализиращите признаци на стоките по обособената позиции, вид, търговско наименование и количество. В чл.7 е договорено мястото на изпълнението, дата на доставяне (датата, на която стоките са приети от МОЛ на купувача с приемателно-предавателен протокол), като доставката се удостоверява с подписана от получателя фактура и с приемателно-предавателен протокол. Задълженията на продавача включват доставяне на стоките в договорения срок (чл.10 и сл.), така и съгласно чл.12 – да представи необходимите документи за извършване на плащането най-късно в деня на доставяне на стоките. Задълженията на купувача включват (чл.15 и сл.) и заплащане на цената на доставените стоки, а в случай на затруднения в плащанията по обективни причини, незабавно да уведоми продавача, като за количества без заявка няма задължение за плащане. В чл.18 е договорено, че купувачът може да откаже плащане по фактура, която не била оформена съгласно ЗСч или не съответства на доставените стоки, както и когато доставката не е придружена с необходимите документи, за който отказ се съставя протокол, подписан от двете страни.

По делото е приета и неоспорена като писмено доказателство - електронна поща от 22.07.2016г., от която се установява, че от маг.фарм.Ал.Н. от Болнична Аптека е отправена заявка СБАЛ по Онкология до ищеца, с която се прави заявка за доставка на стоки, подробно описани в електронната поща. Електронна поща, когато е изпратена чрез Интернет и съдържа изявление с гражданскоправно значение, съставлява електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, съответно когато се използва за електронна кореспонденция има характера на електронен документ и макар и да не носи електронен подпис – неподписаният документ също представлява документ, а подписът само служи за доказателство за неговото авторство. Възпроизвеждането на електронния документ върху хартиен носител не променя характеристиките му. При представяне на електронен документ, възпроизведен на хартиен носител като препис, т.е. разпечатка, което е и принципът, истинността му на общо основание следва да бъде оспорена до приключване на съдебното заседание. По принцип представянето на документ, върху който липсва подпис на издателя му предполага, че фактът на писменото изявление и неговото авторство ще бъдат установявани с други доказателствени средства при оспорване кой е издателят му. В случай, че

такова оспорване не е направено, както в срока по чл. 193, ал. 1 от ГПК, съответно в срока по чл. 184, ал. 2 изр. последно от ГПК, за представилата документа страна не възниква задължение да ангажира други доказателства, а представеното и прието като доказателство по делото /на хартиен носител като заверен препис/ електронно изявление на една от страните, адресирано до насрещната, което не е подписано с квалифициран електронен подпис, но чието авторство не е било спорно, има доказателствена стойност, която се оценява при обсъждане на крайния съдебен акт по същество. В конкретния случай към исковата молба е представена въпросната електронна поща, в която е описано, че е отправена заявка от СБАЛ по Онкология до ищеца, с която се прави заявка за доставка на стоки, подробно описани в електронната поща.

На следващо място, приети по делото са и приемо-предавателен протокол № 47/25.07.2016г., в който са описаните стоки (съответстващи на част от описаните стоки по заявката по вид и брой), съдържащ подпис в частта „приел“, като е описано, че същият е към фактура № 00000243/25.07.2016г., която също е приета по делото и в същата са описани стоките от приемо-предавателния протокол, общо за цена от 3370.56лв. с ДДС, съдържаща подпис в частта „получил“ срещу В.А., който подпис е идентичен с положения подпис в приемо-предавателния протокол. Приета е и молба (л.83), с която ответникът се кани да плати задълженията по фактура № 00000243/25.07.2016г. с вх.№ 10-00-405/29.06.2018г. при ответника. По отношение на цитираните писмени доказателства – същите не са оспорени в процесуалните срокове за това, като в отговора на исковата молба, от една страна изрично се твърди, че фактурата не е получена, съответно стоките не били заприходени, а от друга (л.69) въпреки липсата на оригинални документи, доколкото от положения подпис върху документите и изходящата заявка от имейла на бивш служител на лечебното заведение, който е работил по това време в аптеката (което съдът приема за признание за факт по см на чл.175 ГПК), ответникът **признава иска за заплащане на главница** в размер на 3370.56лв., като оспорва основателността на иска за мораторна лихва, оспорвайки изпадането си в забава. До приключване на съдебното дирене изявлението за признание на иска за заплащане на главница не е оттеглено.

Оттук съдът приема, че в изпълнение на задълженията по Договор № Д4-44/21.06.2016г. с предмет периодични доставки на медицински консуматив

/стоки/ по спецификация, конкретно в изпълнение на отправена писмена заявка (с електронна поща от 22.07.2016г., от която се установява, че от маг.фарм.Ал.Н.), в съответствие и в сроковете по чл.6 ищецът е доставил заявените стоки, приети от служител на ответника (маг.фарм.Ал.Н. с оглед признанието на факт по см на чл.175 ГПК), за което са надлежно съставени и подписани приетите и неоспорени приемо-предавателен протокол от 25.07.2016г. и фактура от същата дата, в които са описани стоките по заявката от 22.07.2016г., с което ищецът надлежно е изпълнил задълженията си по чл.10 и сл. по Договор № Д4-44/21.06.2016г.

От приетото по делото заключение по допуснатата ССЧЕ, което съдът кредитира, се установява, че процесната фактура фигурира в дневниците по ЗДДС на ищеца и е отразена към подадена към НАП Справка-Декларация за данъчен период след м.07.2016г., като същата не фигурира в счетоводната система и след проверка на място в счетоводството също не се намира в оригинал, както не е открит и приемо-предавателния протокол, така и документи (Сертификати, разрешения, инструкции за правилно съхранение по см на чл.5 б, „в“ от Договор № Д4-44/21.06.2016г.) така и фактурата не е осчетоводена и не е включена в Дневниците по ЗДДС. Но с оглед приетото по-горе следва, че обстоятелството, че двустранно подписаните фактура и протокол, макар и приети от служител на ответника, не са достигнали до счетоводството му, след като са били надлежно съставени според условията по Договор № Д4-44/21.06.2016г, не съставляват основание за неточно изпълнение на поетите с договора задължения от страна на ищеца. Ищецът надлежно е изпълнил задълженията по чл.5 и сл. по договора, като в изпълнение на заявка е доставил и предал заявените стоки, за които е съставил изискуемите документи, разписани от служител на ответника, така и е заприходил в дневниците се по ЗДДС процесната фактура, и след като не е получил изпълнение с молба с вх.№ 10-00-405/29.06.2018г. (л.83) ищецът е поканил ответника да плати задълженията си по фактура № 00000243/25.07.2016г., на която липсва отказ в съответствие с договореното в чл.18 по Договор № Д4-44/21.06.2016г. (съгласно който купувачът може да откаже плащане по фактура, която не била оформена съгласно ЗСч или не съответства на доставените стоки, както и когато доставката не е придружена с необходимите документи, за който отказ се съставя протокол, подписан от двете страни). Оттук настоящият състав намира възражението на ответника –

въззивник, че не е възникнало насрещно задължение за плащане за неоснователно, съответно прие главният иск за основателен, което обуславя и основателност на претенцията по чл.86, ал.1 ЗЗД за периода от изпадането в забава по арг. на чл.327, ал.1 ТЗ в чл.303а, ал.1 ТЗ (с оглед договорения 60дн срок от получаване на фактурата в чл.6 от Договор № Д4-44/21.06.2016г.), доколкото по правило лихва между търговци се дължи, освен ако не е уговорено друго – чл. 294, ал. 1 ТЗ.

На основание чл. 271, ал. 1, пр. I ГПК първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3, т. 1, пр. 2 ГПК, както и произнасянето в частта относно разноските, аргумент от чл. 280, ал. 3, изр. 3 ГПК и аргумент a contrario от чл. 274, ал. 4 ГПК.

По отговорността за разноси:

При този изход на делото с право на разноси разполага въззиваемият, който не е претендирал такива.

Така мотивиран Софийски градски съд:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20172468/16.08.2021г., постановено по гр.д. № 78279/18 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 52 състав, с което на основание чл.327, ал.1 ТЗ вр. чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗЗД „Университетска специализирана болница по активно лечение по онкология“ ЕООД, ЕИК: 000662776, е осъдена да плати на „Юнимедика“ ЕАД, ЕИК: 831844012, сумата от 3370.56лв, представляваща дължима продажна цена по заявка за продажба на стоки по Договор № Д4-44/21.06.2016г., за която е издадена Фактура № 0000024373/25.07.2016г. за доставени стоки, заедно със законната лихва от 12.12.2018г. до изплащане на вземането, както и сумата от 758.36лв., представляваща мораторна лихва за периода от 24.09.2016г. до 11.12.2018г.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____